

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Porniri desnădăjduite

Proclamația marelui sfat național român în care pulsează toată energia vieții noastre ferecate în șirul imbeznelilor veacuri de îmboldurile mișelești ale feudalilor stăpâni, a stărnit valuri de amară și desgustătoare turburare în presa jidovită din Budapesta. Doar toți se alintau în dulceaga și copilăreasca nădejde că și acum li se va izbândi ca și la anii 1848 și 1868 să amăgească norodul «valahilor» creduli cu făgăduieli și momeli, bune de îngropat în paragrafi suciți ai vre-unei legi de autonomie simulacră. Și de sigur, animat de credințele și iluziile acestea, a coborât la Arad și prietenul nostru de ieri, astăzi ministru: Oszkár Jászi.

Ținuta bărbătească, de o strămoșască îndărătnicie înțeleaptă a fruntașilor noștri, l-a descebaluit și acum foia dânsului strigă în gura mare că Ardealul e «codru Herții» și românii «tâlhăroi» ori pe graiul diplomatic că suntem oameni «nesinceri».

Nu știm cum și ce învață Talmudul despre felul de a fi sincer față de «goi», știm însă un lucru și acesta-i curat și sfânt ca răsăritul soarelui, că neamul nostru dela stăpân până la sluga cea din urmă a fost și este sincer și drept. Și tocmai pentru sinceritatea și iubirea lui de dreptate a trebuit să îndure atât de mult dela slugile iadului, pe cari astăzi Cristosul dreptății și învierii noastre îi trimite în muncile de veci.

Dar chiamă și mărturi. Sporadicile declarații făcute ori nefăcute de vreun fruntaș al neamului. Uită însă asemenea fariseilor să spună că ele, întru cât s'au făcut, au fost stoarse în umbra baionetelor jandarmărești, a temnițelor întunecoase și chiar a furcilor.

Da înțelegem dragostea voastră de sinceritate, o înțelegem și ne înfiorăm de falsitatea ei. Fiți fericiți cu ea în casa și țara voastră!

Chipul în care ne înjură «Pester Lloyd» ne lasă de tot rece. Ne înjură doar ca să poată mângâia și apăra jidănașii, că tare ni au năpădit satele românești! Strigă «ghiwalt» doar i se va auzi glasul — hodorogit și răgușit întru înfocata apărare a foștilor săi stăpâni Tisza și Wekerle. — în Paris, Londra și Washington. Și ar fi bine să i se audă, ca marii și dreptii noștri protectori, să-i facă scăpați dintre noi, îndrumându-i cu sămânță cu tot, spre pleșuvele coline ale Palestinei! Noi vom fi foarte bucuroși să-i știm pe toți în Canaanul lui Moise.

Așa în presă! Dar nu se ostiesc cu atât! Guvernul lui Károlyi a trimis o mulțime de scriitori, ziariști în Elveția, Franța și Anglia să câștige prin informațiile ce le vor plasa în favoarea ungarilor, simpatiile popoa-

relor antantei. Și au mers acum mai în urmă și bancheri înfoiați de bancnote apoi profesori și preoți pentruca reînnoind cunoștințe învechite și prietenii îndușmăniți, să stărue și în calea aceasta a întoarce inimile celor drepti și puternici de câtră «neamurile tâlhare: chei, slovaci, români și sârbi».

Zadarnică încercare. Iluzii înșelătoare!

Lumina soarelui răsărit în chip atât de mareț nu o poate întuneca stolul corbilor și nici amuți glasul de dumnezească dreptate prin croncănitul lor.

Unirea Românilor

Creștine, când te duci în noaptea sfintei Învieri cu lumânarea în mână la biserică, te duci cu gândul împăcat și cu sufletul senin, fiindcă știi un lucru: a înviat Isus Hristos. Tot liniștiți și cu aceeași seninătate în suflet ne gândim astăzi încă la un lucru: și neamul nostru a înviat spre libertate. Și trebuia să învieze, că așa o cere dreptatea. Și trecutul nostru o cere; și la urma urmelor și istoria tot dreptate este.

Ian priviți înapoi în trecutul nostru!

În vremurile dintâi ale existenței noastre naționale, cum eram noi risipiți dincoace și dincolo de Carpați, instinctiv ne stăpânea acelaș gând pe toți: că sântem una. Dragoș Vodă, mândrul vânător de bouri din Maramurăș, s'a pogorât din munți spre răsărit și a făcut un stat nou: Moldova. Iar altă povestire ne spune că Radu-Negru dela Făgăraș s'a slobozit de vale câtră Câmpulung și a întemeiat Țara Românească. Pentru această din urmă poveste frumoasă învățării nu află nici un temei, dar ea își află tâlcul ei în sufletul Românilor. Povestirea aceasta nu vrea să zică alta decât că ne-am simțit una.

Acum, venit-au și vremuri grele peste români. La noi ne-au încălecat Ungurii și ajutându-i împrejurările de atunci, din Român au făcut rob. În Țara Românească și în Moldova am trebuit să ne închinăm Turcilor și împărăția tuturor jafurilor din lumea asta le a stors pe bielele țărișoare, aducându-le până aproape de peire și a introdus un sistem de guvernare păcătos, care și acum se mai ivește uneori ca o nălucă printre cei vii. Dar Voevozii români s'au ținut foarte vitejește, și pe când sângerau ei cu vrednicii lor supuși, oamenii din apus puteau trăi în liniște și se puteau bucura de lumea lui Dumnezeu. Când Ștefan Vodă al Moldovei se împotriva cu ostașii lui — «cu trupurile și sufletele noastre» scrie câtră Papa — păgânătății, nemesul ungar din Ardeal, pasă-mi te creștin, inhăma pe Român la plug și popa valah trebuia să-i ție câinii de vânat...

Se mai întoarce însă și roata vremii! Și cu un an înainte de a se

încheia veacul al șasesprezecelea Mihai Vodă Viteazul zdrobi pe Unguri la Șelimbăr și intră în Bălgrad. Știți cine s'a gândit în clipele acelea mai întâi la unirea tuturor Românilor? Țăranii noștri din Ardeal! Mucenicii satelor noastre. Căci Mihai Vodă, care mai era și general, gândea că va putea face pe lângă unire și o alianță cu Austria împotriva turcilor. Impăratul Austriei? Slăbănogul Impărat ședea în Praga și se tot căznea să cetească în stele. Iar pe Mihai l-au omorât mișei tocmiți de stăpânirea de aici. Gândul adus în ascuțișul săbiei de el însă s'a adăpostit adânc în sufletele Românilor și nu le-a părăsit nici odată.

Și înainte de Mihai plănua unirea Românilor un domn al Moldovei de origină străină: Ioan Despot-Vodă. Era un Grec șiret și lauduros, care bucuros s'ar fi tras din veche viță de domn glorioasă. Cunoscând originea romană a Românilor, i se părea Grecului acestuia, că el este chemat de soarte să unească pe toți Românii într'un singur stat. Nu l-au iertat puterile, dar gândul se țesea mai departe.

Și ce să vedeți? Cu o generație după Mihai Viteazul se ivi un principe ungar în Ardeal, Gavriil Bethlen, pe care-l frământa iarăș acelaș gând în altă formă. Voia să unească Muntenia și Moldova cu Ardealul și să se facă rege — Rege al Daciei! — peste toți Românii, calvinizându-i. Zadarnice sânt minciunile ungurești. Istoria e de partea noastră. Doar Bethlen știa ce spune!

Pe când principele acesta calvin se încerca să facă o singură țară de Români, trecându-i pe aceștia la altă lege, pe la finea veacului al XVIII-lea era să fim toți Românii sub o singură stăpânire ortodoxă. Catarina II, împărăteasa tuturor Rușilor, voind să smulgă Ardealul din mâna Habsburgilor, se gândea să facă pe generalul Potemkin, favoritul ei iubit, stăpânitor pravoslavnic peste toate părțile locuite de Români. Astfel s'ar fi creat o Dacie ortodoxă, în deosebire de Dacia calvină, visată de Gavriil Bethlen, sub suzeranitate rusească. Frumosul general mincinos nu izbuti. Dar ce ne învață planurile acestea? Că știa lumea că sântem un singur neam și că se cuvine să fim uniți. De aceea s'au și încercat în trecut să ne unească unii într'un chip, alții într'altul.

Gândul de unire a robit sufletul Românului din secolul al XVIII-lea încoace și mai mult, și chiar încercările puterilor vecine, Austria cu acătușul ei unguresc, care ne ținea sub jug pe noi Ardelenii, pe frații din Țara ungurească și din Bucovina, și Rusia preacreștină, care lăcomea tot atât de mult la avutul nostru, — chiar încercările acestea de a împedea orice unire între țările surori, ne dovedesc că era înrădăcinată ideea unirii în sufletele Românilor. Veacuri de-arândul am hăniț gândul acesta sfânt, ve-

curi de-arândul au crezut și străini în el. Numai vremurile nu ne-au fost prielnice.

S'au schimbat acum și vremurile, și pe când Românii noștri muriau pentru un Impărat foarte îndepărtat pe cele câmpuri de război, frații noștri din Regat la Sibiu, la Oituz, la Mărășești au botezat cu sânge zorii mântuirii noastre.

Numai Ungurii se fac a nu ști, cine sântem noi și se împotrivesc năzuințelor noastre. Orbi față de trecut și surzi față de viitor, își astupă urechile și strigă în gura mare: nu-i adevărat! Sărmani copii fără de minte: întorc spatele zidului și zic că nu există; și apoi învărtindu-se grabnic pe picior, se izbesc cu capul de zidul neexistent, de sar scânteii...

Apa Dunării n'o pot face Ungurii și maghiaro-jidanii lor să curgă în sus. Vor schimba ei mersul istoriei? În ciuda tuturor calomniilor și minciunilor meșteșugite unirea se face, trebuie să se facă; așa cere istoria și istoria este dreptatea.

R. Căndea.

Marele Cartier General

Români!

Din Înalt ordin al M. S. Regelui Ferdinand I, în urma chemării Comitetului Național Român, armata noastră a trecut Carpații.

Pășind cu dragoste frățească pe pământul Transilvaniei oștirea română vine în numele unor sfinte drepturi naționale și omenești pentru a garanta libertatea deplină a tuturor.

Insuflețiți de aceste gânduri, asigurăm pe toți locuitorii pământului românesc până la Tisa și Dunăre, fără deosebire de neam și de lege, că vom păzi cu credință viața și avutul tuturor.

Indemnăm deci întreaga poporație, ca sub pavăza oastei române, să-și continue ocupațiile obișnuite, astfel ca viața normală în sate și orașe să nu sufere nici o turburare.

Fiecărui locuitor i se va respecta libera exercitare a drepturilor sale cetățenești, dar în acelaș timp se pune în vedere tuturor, că orice încercare de a provoca dezordine, de a săvârși acte de violență sau de nesupunere, se va pedepsi cu toată severitatea.

Șeful stat-majorului general al armatei
GENERAL PREZAN.

La Bălgradul nostru!

Toți românii de pe aceste plaiuri să-și deie întâlnire în cetatea vestită a Bălgradului la ADUNAREA NAȚIONALĂ de Duminecă, în 1 Decemvrie n. (18 Noemvrie v.) 1918.

Apel către națiunea română

Am înființat pe teritoriile locuite de români garde naționale, ca să putem înfăptui mai ușor idealul sfânt al tuturor românilor, ear până atunci să putem susține ordinea în aceste ținuturi prin oamenii noștri de încredere.

Susținerea acestor garde e necesară. Evenimentele ne-au aflat însă nepregătiți materialicește. Astfel cheltuelilor foarte mari de susținere le putem face față numai cu sprijinul tuturor românilor, pentru că ai tuturorora e și idealul.

Apelăm în urmare la sprijinul tuturor, rugându-i ca — pătruși de menirea acestor zile mari — să-și dea fiecare, după ale sale putințe, obolul întru acoperirea cheltuelilor gardelor naționale române. În special apelăm la băncile și bogătanii noștri.

Sântem convinși de spiritul de jertfă al poporului nostru și nici că ne indoim, că fiecare român își va face datoria, vrednică de scopul sfânt.

Contribuirile să se trimită la adresa: Comandamentul suprem al gardelor naționale române, Arad Ferenc-tér. — Primirea lor se va cvita în ziarul oficial «Românul».

În înțelegere cu Consiliul național român central

Arad la 7/20 Noemvrie 1918.

Rimbaș, loc.,
adjutant.

Vlad, major,
comand. C. N. R.

Comanda supremă a gardelor naționale române din Ungaria și Transilvania

Ordin de zi Nr. 5

Numirea delegațiilor pentru Constituanta din Alba-Iulia. În urma decisului C. N. R., fiecare comitat are să trimită 1 ofițer și 1 soldat, ca reprezentanți ai Gardelor Române.

În consecință dispun următoarele:

Din partea comandai supreme participă comandantul, adjutantul, referentul de organizație, referentul contactului cu C. N. R. și referentul spiritual.

Din fiecare comitat participă comandantul gardei comitatense și un gardist echipat.

Locul de întâlnire: Comanda gardei naționale din Alba-Iulia, în 1 Decemvrie la orele 8 a. m.

Mandatarii au să aducă cu sine autorizația designărilor ca mandatar comitatensi. Plenipotențiații vor primi credinționalele în Alba-Iulia.

Susținerea ordinii la adunarea națională constituantă. Comanda trupelor pentru susținerea ordinii o preia căpitanul Florian Medrea în înțelegere cu căpit. A. Bogdan. Gardele din cercurile Alba-Iulia, Blaj, Aiud, Abrud, precum și gardele marginase cercurilor acestora au să se prezinte în seara zilei de 30 Noemvrie în Alba-Iulia.

Fiecare să se provadă cu alimente pe două zile.

Dispoziții speciale dă căpitanul Medrea, prin curieri.

Pentru ca adunarea să fie impozantă, să se facă propagandă intențivă ca îndeosebi din jurul Albei-Iulia să participe cât mai mult popor.

Rimbaș, locot.
adjutant.

Vlad, major,
comandant.

De când s'au boerit. Jido-vașii unguri dela Világ, de când se îndulcesc la putere, sânt mai răi decât colegii lor de pe vremuri. când înjurau pe români în Pestii Hirlap și în codițele sale.

Despre manifestul națiunii române Világ scrie cu litere grase, că nu este făcut cu știrea și aprobarea partidului român social-democrat. (Neadevăr, spus cu intențiunea de-a face intrigă!)

Despre adunarea dela Bălgrad tot Világ scrie de pe acum că vor fi de față «cam 700-800 de votanți»; — încolo ia, niște «boc-koros.» — (expresia proprie a lui Világ din 22 l. c.)

Orcine poate să-și facă închipuire,

ce ne așteaptă pe noi, ca români, în viitoarea republică maghiară, — dacă ne-ar bate soarta să ne stăpânească ungiurii.

Se dovedește, nu mai știm a cătea oară, că cei ce ne-au știut apăra când erau în opoziție, ne sânt cu atât mai înverșunați dușmani, după ce pun mâna pe funcții bănoase.

Consiliul național român la colonelul sârb Dragomir Popovici

Ieri, în 21 Noemvrie, au intrat sârbii în cetatea Aradului sub conducerea d-lui colonel Dragomir Popovici. Azi la orele 4 d. a. Consiliul național român prin dd. Ioan I. Papp episcopul Aradului, Dr. Stefan C. Popp și maiorul A. Vlad s'a prezentat în cetate să aducă salutul său sârbilor. P. S. Sa părintele Episcop I. I. Papp a rostit către d-l colonel D. Popovici următorul discurs:

Domnule comandant,

Consiliul național român central din Arad vă salută prin rostul meu cu stimă sinceră și cu iubire nefățărîță, zicându-vă: «Bine ați venit!»

Salutarea noastră sinceră vă rog să o primiți totodată și la adresa întregii națiuni sârbe, a cărei fii au fost obiectul admirației generale pentru energia și tenacitatea dovedită în tot cursul războiului de șapte ani, iar expresiunea iubirei noastre neprihănite să o primiți drept răsunet la dragostea de neam, ce v'a însuflețit în lupta purtată spre realizarea idealului avut.

Poporul român din Ungaria și Transilvania și altcum s'a purtat totdeauna cu respect și dragoste față cu națiunea sârbească și nu numai pentru virtuțile militare și a iubirei sale conștiente de neam, ci și din motivul, că o parte preponderantă a națiunii române de pe acest teritor, este legată de națiunea sârbească prin faptul, că mărturisesc aceeași credință religioasă.

De aceea eu, ca episcop pravoslavnic, pe lângă salutarea consiliului nostru național român din Arad, vă salut și în numele ortodoxiei și implor asupra dumneavoastră, d-le comandant, cât și asupra națiunii sârbești, dar și binecuvântare cerească.

D-l colonel Dragomir Popovici a răspuns următoarele:

«Domnule,

«Mă bucur foarte mult de salutul consiliului național român. Națiunea sârbă și națiunea română au trăit totdeauna în cele mai bune relațiuni, ele au avut vecinic identice interese. Sper, sunt chiar convinși, că națiunea sârbă și cea română și în viitor vor urma în perfectă armonie munca lor spre fericirea celor două popoare avizate la sprijinul împrumutat. Vă rog să comunicați națiunii române salutul meu cordial și Vă asigur de tot respectul și de tot sprijinul meu.»

Deputații români au aclamat călduros pe d-l colonel cu strigăte de «jivio», iar apoi s'au întreținut încă mai multe minute cu domnul colonel, care s'a despărțit de dânsii în chipul cel mai călduros.

Rolul de tălmăci l-a avut amicul nostru d-l locotenent Alexandru Tabacovici din Arad. «R.»

Jafuri neomenesti

Călători vrednici de toată încrederea, chiar și locuitori din România de pe la Pitești, Căneni, povestesc lucruri îngrozitoare despre faptele de păgâne jafuri ale germanilor. Fură de la ou până la bou, apoi îmbrăcăminte, haine de paț, uși, ferestre, acareturi economice, cu un cuvânt tot ce le cade în drum. Și nu se mulțumesc numai cu atât. Mai și slutesc în bătăi despoiate populațiune pașnică.

Intrebăm cu mâhnită indignare până când ne vor mai jăfui, după ce au stors întreaga sevă a pământului românesc din Muntenia?

Senatul central al soldaților români

Din Viena primim următoarea corespondență:

Citind cu nespuse mulțumire sufletească în toate foile noastre românești despre impunătoarea organizare a românilor de pretutindenea, pentru înfăptuirea idealului nutrit de veacuri, îmi iau voe să vă adresez spre publicare câteva amănunte cu privire la organizarea și lucrarea noastră de aici ca *Senat central militar român*.

În 31 Octomvrie 1918 s'a ținut adunarea generală a ofițerilor și soldaților români din Transilvania, Ungaria și Bucovina, aflători în Viena și jur. După cuvântul de deschidere al căpitanului Traian Popa, dl Dr. Iuliu Maniu ca reprezentant al consiliului Național Român întru aclamările tuturorora a spus cam următoarele:

«Noi ofițerii și soldații români, în vremurile acestea de prefacere politică a lumii întregi, în urma războiului universal, când toate națiunile își încheagă rândurile spre înfăptuirea celor mai scumpe idealuri, simțim că cu o forță nespuse de potențată se sbat și inimile noastre de adevărați români.

«Se trezește în noi conștiința națională, care de veacuri a fost încătușată din partea străinilor, cari până acum ne-au stăpânit; dar care conștiința liberată acum, izbucnește ca un vulcan clocotitor de puterea focului ce conține.

«Această conștiință națională ne-a îndemnat pe noi ofițerii și soldații români să ne întrunim într'o adunare generală, să ne încheagăm rândurile, ca să înfruntăm valorile.

«Și mai vârtos să ne încheagăm rândurile, pentru că toate celelalte națiuni din fosta monarhie habsburgică s'au declarat de națiuni libere și independente, și și-au compus consiliile lor militare.

«Având în vedere, că Națiunea română mai mult ca oricare alta națiune, are trebuință în aceste mărețe, dar grele zile de organizarea fiilor săi, propun ca adunarea să aleagă din sinul său *«Senatul soldaților Români»* în frunte cu dl general I. Boeriu, care să organizeze mai departe și să conducă la bun sfârșit cauza noastră sfântă.»

Senatul a fost ales și în câteva ședințe presidat de căpitanul Tr. Popa, ear dl general I. Boeriu cu trup cu suflet s'a pus în fruntea noastră, ca un cărmăci înțelept, însuflețit și energic al cauzei noastre sfinte.

Mărețe clipe au fost, când generalul însoțit de întreg corpul ofițerilor români, s'a prezentat soldaților noștri în curtea casarmei Regimentului 64 (din Troststrasse), unde li-a rostit o cuvântare scurtă și plină de sfat și însuflețire.

Soldații, trudiți de neajunsurile războiului cumplit și a jugului străin, auzind vorbe atât de frumoase în limba dulce românească din gura unui general român, lăcrământ de bucurie aclamau nesfârșit, ridicându-și chipiile ce purtau mândrul nostru tricolor.

Senatul central militar român din Viena lucrează nelncetat, ziua noaptea, în toate direcțiile, date în partea politică de Comitetul Național Român, iar în partea militară de dl general I. Boeriu, necunoscând oboseală, și întrunindu-se în ședințe zilnice, ținute acum în sala secției românești din ministerul de război.

O zi neuitată rămâne pentru noi ziua de 17 Noemvrie n. 1918, când s'a sfințit steagul național, ear ofițerii și soldații au depus jurământul.

Des de dimineață s'a prezentat în casarmă ofițerii împodobiiți cu cocarde tricolore.

La 9 ore dimineața soldații erau toți adunați și așteptau începerea festivității.

La 10 ore a. m. s'a început serviciul sfințirii steagului de protopopul militar I. Serafin, preoții militari Gh. Oprean și P. Popa.

Mare efect au avut și ecteniile pentru învingerea și gloria oștirilor noastre române, precum și schimbarea textului la troparul: «Mântuește, Doamne, poporul tău», unde în loc de biruință împăratului etc. s'a cântat *«Biruință oștirilor române dăruiește!»*

Furtunoase strigăte de «Să trăească» și aplauze șgomotoase au izbucnit, când sergent maiorul din Orăștie Gh. Oprea a desfășurat falnicul nostru steag național spre sfințire.

Mulțimea privea la acest simbol național ca la o vedenie miraculoasă.

Ofițerii cu săbiile scoase și ridicate

atingeau steagul în semn de credință, apărare și luptă pentru el până la moarte.

După aceste sublime momente se ivește din mulțime dl deputat Simeonovici, care ca reprezentant al Consiliului Național Român arată ținta grea și măreață a neamului românesc zicând: «Să fim cu credință neclintită acestui steag, care e simbolul puterii și al unității noastre naționale, să-l ducem la deplină învingere, să luptăm pentru el până la ultima picătură de sânge, căci deacum nu mai luptăm pentru străini, ci pentru noi înșine, pentru înfăptuirea celui mai scump ideal al nostru, pentru unirea tuturor românilor!»

Adunarea strigă necontentit: Așa-i! Trăească Consiliul Național Român! Trăească România mare!

După această părintele protopop militar I. Serafin, în cuvinte frumoase arată însemnătatea jurământului din punctul de vedere al credinței și cu glas înalt citește textul jurământului, urmat fiind cu însuflețire de toți ofițerii și soldații prezenți, cari au aclamat Consiliul Național și unirea întregului neam românesc într'un singur corp.

În urmă pășește înaintea mulțimii dl general I. Boeriu și ca un adevărat părinte al soldaților români dă sfaturi în ce privește disciplina, ascultarea, solidaritatea și încrederea în noi înșine zicând: «Dacă toate acestea le veți implini cu sfințenie, vă asigur că cauza noastră națională va fi măntuită».

Răspuns la cuvintele dlui general au fost cântările naționale: «Pe-al nostru steag e scris unire» și «Deșteaptă-te române», cântate cu atâta putere, încât tremurau zidurile casarmei. Vrăjiți de farmecul acestor cântări, pare-că vedeam luceafărul neamului nostru românesc înălțându-se pe orizont și zicând du-ne: «Acum ori niciodată croește-ți altă soarte, la care să se 'nchine și cruzii tăi dușmani!»

Viena, la 18 Noemvrie n. 1918.

Gheorghe Oprean,
preot militar, secretarul sen. mil. român.

Trupe românești vor ocupa Ardealul și părțile marginase

Armata română înaintază, după un plan bine întocmit, în Ardeal. În curs de 2 săptămâni va lua stăpânire asupra celor 26 județe locuite de români.

Pentru a se evita ciocniri cu germanii generalul francez Franchet cere desarmarea și internarea tuturor trupelor germane ale lui Mackensen cari trec prin Ungaria conform convenției de armistițiu.

Românii înaintază și în Bănat, sânt aproape de Caransebeș.

Invitare comună

Urmând îndrumărilor Consiliului central național român din Arad, invităm prin aceasta pe membrii «Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu», pe cei ai «Reuniunii române de înmormântare din Sibiu» și pe cei ai Reuniunii sodalilor români din Sibiu, la întrunirea, ce se va ține în localitățile Reuniunii sodalilor (Strada Brukenthal Nr. 17, etaj), Mercuri la 27 Noemvrie n. după amiază și anume rugăm, ca membrii primei Reuniuni să se prezinte la ora 5, ai Reuniunii de înmormântare la 5¹/₂ și cei ai sodalilor la ora 6.

Scopul întrunirii: alegerea a câte 2 delegați la Marea adunare națională română, ce se va ține la 1 Decemvrie n. c. în orașul Bălgrad (Alba-Iulia).

Rugăm de cât mai numeroși participanți.

Sibiu, 24 Noemvrie n. 1918.

Pentru comitetele Reuniunilor:
Pantaleon Lucaș, Vic. Tordășianu,
prezident. prezident.

Calendarul arhidiecezan.
Atragem atențiunea Onorațiilor cetitori asupra acestui inserat de pe pagina ultimă.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani nevrâstnici și a văduvei preotului *Ioan Opris*, fost paroh al Cristiușului și membru al sfatului național român din Turda, a contribuit:

I. P. C. Sa Arhimandritul și Vicarul arhiepiscopesc *Dr. Eusebiu R. Roșca* 100 coroane.

Oferte se primesc la redacția ziarului nostru.

Înștiințare

La întrebarea făcută din mai multe părți, *dacă feciorii noștri de 18-22 ani (născuți în anii 1896-1900) au să se prezinte la serviciul militar, sau nu*, — răspundem, că, până la convocarea Consiliului nostru național central, nu au să se prezinte.

Sibiu, 10/23 Noemvrie 1918.

Consiliul național român
pentru Sibiu și împrejurime.

Trei cereri pentru reușita marelui meeting dela Alba-Iulia

La 1 Decemvrie st. n. a. c. popoarele lumii privesc cu atențiune încordată asupra adunării noastre dela Alba-Iulia, și marele sfat național român din Arad a cerut dela toți românii să contribuie la reușita adunării. În acest scop subsemnatul își permite trei cereri și anume:

1. Toți stenografilor români din Ardeal și Ungaria sănt rugați să participe în calitate aceasta la marea adunare, organizându-și serviciul.

2. Aranjatorii adunării naționale sănt rugați să deie loc și prilej potrivit stenografilor români, pentru-ca aceștia să-și poată împlini chemarea.

3. Toate ziarele noastre sănt rugate să reproducă aceste știri, pentru-ca să ajungă la timp la cunoștința celor vizati.

Istoria cere, ca nici un cuvânt să nu se peardă pentru posteritate, când am ajuns să ne afirmăm în concertul popoarelor culte. Pentru a corăspunde așteptărilor, se cere concentrarea forțelor.

Acum a sosit timpul, când stenografia românească trebuie așezată la locul ei.

Apel

cătră concetățenii noștri sibieni.

În noaptea de 2 spre 3 Noemvrie 1918 o mare parte dintre concetățenii noștri a suferit enorme pagube în urma jăfuirii prăvăliilor, și în parte a locuințelor lor. Unii dintre acești concetățeni au ajuns în situația cea mai dureroasă. Jăfuitorii și spărgătorii furându-le sau stricându-le și instrumentele manuale precum și materialul necesar pentru conducerea prăvăliilor, stau în fața unui trist viitor.

Din nenorocirea aceasta, pentru noi, concetățenii scăpați de jaf și furt, reese datorința umană de a ne îngriji de acești despoiați, și de a dăru pentru ei barem atât cât e indispensabil necesar, până când vor fi în stare a-și relua iar meseria pentru existență.

Ajutoare se primesc la următoarele bănci din Sibiu: Albina, — Sparkassa, — Bodenkredit Anstalt, și la sucursala Pester Komercialbank din Sibiu.

Sibiu, la 18 Noemvrie 1918.

În numele comitetului pentru ajutoarea concetățenilor sibieni rămași fără pâine în urma jăfuiturilor:

M. Breckner, Guido Kovats,
Teodor Dobo, Nicolae Borsos.

Românii

— Versuri de prilej —

Alcătuite de ciobanul Nic. Nartea din Vale

Neam frumos cu multe ramuri,
Ca și pomul roditor,
S'a desfășurat în veacuri
Poporul românilor.

Trunchiul este România,
Ce-i de sine stătătoare.
Afară de-a sa grădină
Stau crengile roditoare:

Prima creangă se întinde
Peste văi, peste Carpați,
Coperind prea minunate
Dealuri, șesuri, iubii frați, —

E Ardealul, e Bănatul,
Până 'n Tisa povestesc,
Maramurăș și Crișana,
Toate 'n graiul românesc.

Asta-i țara, pentru care
Dușmanii s'au năzuit
Să ni-o schimbe 'ntr'a lor limbă,
Intr'un ceas nenorocit.

Altă creangă se întinde
Printre râuri și izvoare,
Intre codri și coline,
Scumpele noastre odoare;

Și-i așa înconjurată,
Spun că-i «veselă grădină»,
Unde cântă păsărele,
E duoasa Bucovină, —
Țara lui Ștefan cel Mare,
Care 'n lume seamăn n'are.

Ear a treia creangă trece
Peste Prut, acoperind
Basarabia întreagă,
Și peste Nistru trecând;

Țară 'n jale și 'ntunerec!
Așteptat-ai nencetat,
Sora mare să-ți croiască
Viitorul luminat...

Peste Dunărea bătrână,
Printe sârbi, printre bulgari,
Risipite stau surcele
In aceste vremuri mari;

Când un vânt de primăvară
De noroc aducător,
Mângăe coroana mare
A pomului roditor.

Atunci toate, pân' la una,
Trunchi, și ramuri, și surcele,
De fiori tresar deodată:
Sate mari și mărunțele
Vor scăpa de chin și rele!

Căci avut-am totdeauna
Credință în Dumnezeu,
Și Eternul nu ne uită
Pe români, poporul său.

Cătănești

Foaie verde vioarele,
Colo 'n vale la Sâlcele
Se bat două taberi grele:
Așa trec plumbii prin ele
Ca frunzele prin nufele.
Vino, maică, și te uită,
Că și earba-i toată cruntă,
Nici nu-i earbă, nici nu-i nalbă,
Ci e sânge până 'n barbă...
Frunzuliță de sulfină,
Plânge mândra și suspină, —
Taci, mândro, nu suspină,
Că io ear m'oi înturna, —
Numai nu te mărită.
Că de-o fi vr'un bine 'n țară,
Io mă 'ntorc acasă eară;
Dar de-o fi vreo răutate,
Merge-oi, mândro, mai departe,
Și ț-i-o trimite o carte,
Carte 'n patru colțurile,
Scrisă cu lacrimi d'a mele.

Convocare

Intelectualii, industriașii, meseriașii, negustorii, economii și muncitorii români, cari au împlinit 24 ani și au locuință stabilă în Cercul Cisnădiei sânt invitați prin aceasta a se întruni

Mercuri la 14/27 Noemvrie a. c.

la orele 11 a. m., în sala școlii din Rășinari în scopul de a alege 5 delegați pentru marea adunare națională, care se va ținea în Alba-Iulia Duminecă, în 18 Noemvrie v. 1 Decemvrie n. 1918.

Sibiu, în 14/27 Noemvrie 1918.

Din încredințarea Sfatului
național român din Sibiu:
Dr. Ioan Stroia m. p.,
protopop

Știrile zilei

Din București. Regele Ferdinand I, în fruntea armatei române, a intrat în ziua de Sf. Arhangheli, cu mare alai, în capitala sa.

La Blaj au sosit Sâmbătă după amiază la ora 1 locotenentul pilot *Nicolescu*, din armata română și căpitanul *Precup*, ardelean de loc. Au plecat dela Bacău cu *aeroplanul* și au parcurs drumul în 2 ore până pe Câmpul libertății, unde au aterizat și unde au fost primiți cu mare însuflețire. Publicăm la alt loc al ziarului nostru *Apele*, trimis de frații noștri dela Marele cartier general.

«Bine ai venit din rai,
Pasăre cu dulce grai!»

Fiindcă au purtat un război în mod neleal. Femeile din Germania s'au adresat cătră prezidenta consiliului național al femeilor franceze, cătră doamna Jules Steg-fried, și au rugat-o să mijlocească la guvernul francez o indulgere a condițiilor de armistițiu.

Consiliul femeilor franceze a hotărât în unanimitate să respingă cererea din Germania. Francezele zic, că deoarece țara nemțească a purtat războiul neleal, condițiile armistițiului sânt deplin îndreptățite, și nu urmăresc altă țintă decât a face cu neputință un nou război.

† **V. d. Anastasia Georgia născ. Vlaicu**, din Boroșineu și-a dat sufletul în mâinile Creatorului în 6/19 Noemvrie 1918, la 7 ore dimineața în al 82-lea an al vieții sale. În mormântarea i s'a făcut după ritul bisericii ort. române în 8/21 Noemvrie la 1 oră după amiază în Boroșineu. Odihnească în pace!

Fostul domnitor Carol IV și maghiarii. Intr'un consiliu ministerial, ținut Joi în Budapesta, trimisul Ungariei la Zagreb, Aladár *Balla*, în raportul despre activitatea sa în Croația, a spus și următoarele:

Când politicianii croați, contele Kulmer, Dușan Popovici și alții înainte de proclamarea neatârării Croației s'au prezentat în fața lui Carol Habsburg, fostul rege al Ungariei li-a zis: «Puteți smulge din țara ungurească orce și ori cât de mult voiți, dar să rămâneți tot sub stăpânirea mea.» Acelaș lucru l-a declarat Carol Habsburg și Banului croat Anton Mihalovici. Și în acelaș fel s'a exprimat și cătră cehi.

† **Ioan Sâmpălean.** Primum următorul anunț funebrel: Subscrișii cu inima zdrobită de durere aducem la cunoștință că *Ioan Sâmpălean*, paroh ort. român în Sălcut, în îndeplinirea datorinții pentru redestețtarea noastră națională, într'un mod dureros și neașteptat, Luni în 18 Noemvrie n. 1918 dimineața la 8 ore a încetat din viață în anul al 50-lea al vieții și al 26-lea al preoției și fericii sale căsătorii. Osemintele scumpului defunct se vor așeza spre veșnică odihnă Joi în 21 Noemvrie n. 1918 în cimitierul bisericii ort. române din Sălcut. Fie-i țărâna ușoară și pomenirea binecuvântată. Sălcut la 18 Noemvrie n. 1918. *Văd. Victoria Sâmpălean*, soție, cu zece copii, și alte numeroase rudeni.

De ale sașilor. Cu indignare am observat Duminecă domnișoare și tineri sași rupând așele românești ale legiunii române. Cerem ca astfel de fapte copilărești și nepermise să nu se mai întâmple. Toate-și au marginile.

În ceas rău. Eră pe la începutul domniei lui Carol I. în Austria, și al IV-lea în Ungaria. Domnitorul tinăr de ani și cu puțină experiență, — ne povestește un ofiter, — aveă să subscrie un act. În camera sa de lucru erau de față câțva consilieri, precum și fratele monarhului, arhiducele Max. Noul domnitor citește actul și neputându se dumeri, pune întrebarea celor din jurul său: «Cum să mă subscriu aici: Carol întâi, sau Carol al patrulea?» Arhiducele Max, cam în glumă, îi răspunde: «Schreib nur: Karl der Letzte!» Gluma de-atunci s'a îngroșat de tot.

Pe insula Dracului. Fostul ambasador american în Viena, *Penfield*, face propunerea ca împăratul Wilhelm să fie internat în Insula Dracului (*Ile du Diable*, unde fusese deportat căpitanul Dreyfus).

În cercurile politice engleze din Londra se susține, că Wilhelm II. este după forme încă tot împărat german și rege prusian. Guvernul actual german n'a comunicat nimănui abdicarea domnitorului dela tronurile sale. În astfel de împrejurări nu este exclus, că Wilhelm are de gând să revină la puterea perdată pe un moment. (N'are să mai vie, nici când în scaunul de aur.

† **Emil M. Lungu**, măestru ferar în Rășinar, după scurte suferințe a încetat din viață Joi, în 8/21 Noemvrie în etate de 34 ani și în al 11-lea an al fericii sale căsătorii. Rămășițele pământești ale decedatului s'au depus spre veșnică odihnă în cimitierul central din Rășinar în cripta familiară, Sâmbătă, în 10/23 Noemvrie, la orele 11. Odihnească în pace!

Marșul legionarilor români, text de *I. Broșu*, muzică pentru voce (cor unison) și pian de *Timotei Popovici*, a apărut în tipar. Prețul unui ex. este 5 cor. plus porto 30 bani. Se capătă la autor în Sibiu, strada Cisnădiei 7 și la librăria arhidiecezană.

Aviz. Lecțiile întrerupte, din cauza boalei spaniole la școala civilă de fete cu internat a *Asociațiunii*, se continuă Luni în 25 Noemvrie l. c. — Rugăm ziarele române să reproducă acest aviz.

Direcțiunea școliei.

Pentru copiii legionarului român. La fondul acesta de ajutoare au mai dat:

1. Sergent majorul Nic. Mișu, Cor. 10.—
2. Dir. școl. Dr. Vasile Bologa „ 5.—
3. Căpitanul Vasile Barbu „ 8.—
4. Locot. Romul Perian „ 10.—
5. Avocatul Dr. Ioan Fruma „ 10.—
6. Serg. major Nicolae Popa cu prilejul logodirii fratelui său Costantin (Săliște) cu dșoara Tani Saftu (Brașov). „ 20.—
7. Preotul milit. Marcu Jantea „ 100.—
8. Căpitanul Spiridon Moian „ 10.—
9. Măiestru croitor I. Petrașcu „ 20.—

Sau în total K 193.—

Contribuirile de până aici Cor. 665.—

Bravi români! Dăruți din avutul vostru pentru copiii legionarului român. Dăruri primește exactorul consistorial *Victor Tordășianu*.

Unirea cu România. Citiți și răspândiți: «De ce trebuie să ne unim?», de Romulus Damian. De vânzare la toate librăriile și tutungeriile.

Cărți și reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieșit de sub tipar *Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919*.

Cuprinde, ca și cel din anul trecut, lucruri interesante de citit și îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdote, glume, versuri.

Este împodobit cu patru chipuri ale bărbatilor noștri răposați în vremea războiului.

De vânzare la *Librăria Arhidiecezană* în Sibiu. Prețul: 2 cor. 50 fileri (și porto 20 fil.) Ediția cu *sematism* costă 4 coroane (și porto 20 fil.) Este astăzi cel mai căutat calendar românesc.

Frunzulițe din război. Versuri ardele- nești. Adunate și alese de *E. Hodoș*. O broșură de frumoase cântece. Costă 30 fileri. A se cere dela *Librăria Arhidiecezană*.

Nr. 506/918

(283) 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III Fundata, din protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», în temeiul ord. Ven. Consistor Arhidiecezan Nr. 10841/918 Bis.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Concursele înzestrate cu documentele cerute sânt a se înainta subscrisului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar concurenții — cu observarea prescrierilor regulamentului pentru parohii — se pot înfățișa înaintea alegătorilor spre a cânta, resp. a oficia și cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, la 30 Octomvrie 1918.

Oficiul protopopesc al Branului în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Dan,
prot. on., adm. prot.

Cancelarie advocațională

Liberat de serviciul militar, mi-am redeschis cancelaria advocațională în Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 28.

(285) 1-1 **Dr. Mátyás Lazar,**
advocat.

Cancelarie advocațională

Instiintez Onorata mea clientelă, că eliberat fiind de serviciul militar, mi-am redeschis cancelaria advocațională în Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 7.

(286) 1-3 **Dr. Adolf Hirsch,**
advocat.

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

de **Zacharia Boiu,** fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an. Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul II: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Aduș de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare următorii numeri din

Biblioteca școlară

îngrijită de **V. Stan,** profesor.

- Nr. 1. Legende, de S. Fl. Marian.
" 2. Epușat.
" 3. Balade populare, de V. Alecsandri.
" 4. Din lumea paserilor, legende după S. Fl. Marian.
" 5. Sentinela română, de V. Alecsandri.
" 6. Prihorul.
" 7. Impăratul Rogojină.
" 8. În noaptea sfântă.
" 9. Țara pomilor.
" 10. Luptele lui Traian cu Dacii, după A. Vlădușă.
" 11. În Nazaret.
" 12. De Crăciun.

Prețul: de fiecare număr 10 fil. plus porto postal recomandat 40 fil.

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu—Nagyszeben a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Impărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15—, plus porto postal K 3—
Legătură imitație de piele K 20—, plus porto postal K 3—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.
Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană,
din Sibiu—Nagyszeben.

Adolf Harnack.

**Monahismul,
idealurile și istoria lui**

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor.,
cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu,
Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență citită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului
Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștel.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu—Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 250, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omii și cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

dahovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decizia din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se găsește de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu—Nagyszeben:

**Calendarul arhidiecezan
pe anul 1919**

și cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Nu scapi de ce ți-i scris. Versuri de astăzi: Scrisoare din Italia. De trei zile. Mort. Departe. De-acasă. Ce mai e pe-acasă? Cățânești. Vorba românului, zicători din popor. Cum să citim? Din scrierile celor dispăruți: Rugămintea din urmă. Mama răniților. Bunica. «Țârța-pârța». Eroii nu mor: Sublocotenentul Nicolae Broțe. Medicul Dr. Nicolae Aron. Sorin Barcianu. Snoave și istorioare: Faraonul bucătar. Fata de om bogat și bobul de mazere. Impărat și derviș. Un cârciumar de altădată. Cu musca pe căciulă. Primejdioasă treabă. Slujba de noapte. Pentru economi: Să învățăm dela străini. Clădirea grajdurilor. Griji de galițe. Patlagăle (paradaise). Cum se păstrează cartofii. Culesul de poame. Poamele vermenoase. Fel de fel: Vremea d'apoi. Băile de soare. Ofica sau tuberculoza. Banii răspândesc boale. Obicei rău. Ingrijirea nervilor. Despre lunatici. Călătoriile pe jos. Alcoolul și războiul. Apăsat de grija milioanei. Cătră mame. Copilul nu trebuie legănat. Turnul despărțeniei. «Sărut mâna!». Oțet bun de casă. Pastrarea mereilor. Poruncile căsătoriei. Scânteii.

Calendarul arhidiecezan pe 1919 este împodobit și cu patru ilustrații: George Coșbuc, Sublocotenentul Nicolae Broțe, Dr. Nicolae Aron și Sorin Barcianu. — În celelalte părți ale Calendarului sunt: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii, Casele domnitoare, tarifele nouă de poștă și de timbre, însemnarea târgurilor, aranjate după alfabet și luni. Extras din catalogul librăriei arhidiecezane despre depositul de cărți bisericesti, școlare, regulamente, blanchete și icoane.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu «Șematismul» bisericii ort. rom. din Ungaria și Transilvania, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, cateheți și învățători, și o altă ediție, populară, fără șematism.

Șematismul se vinde și în broșură separată, cu 1 Cor., plus portopostal 20 fil. Afăț librăriilor, cât și particularilor, pentru desfacere peste 10 exempl. se dă rabat.

Prețul: { Ediția cu Șematism 4 Coroane plus portopostal 20 fileri.
„ fără „ 2 Cor. 50 fil. „ „ 20 „

: : : Cu trimitere recomandată portopostal 40 fileri. : : :

Încercați

În ziarul **Telegraful Român**, care apare de 3 ori pe săptămână, se publică cele mai ieftine

inserate și reclame

cu deplin succes. — Adresa: Administrația **Telegraful Român**, : : : Sibiu (Nagyszeben), Strada Măcelarilor 45. : : :

Cei ce fac comande pe temeiul acestor reclame și inserate, să amintească totodată și numele foii noastre.